

RİSALE-İ NUR'DA KARDEŞLİK VE DAYANIŞMA

"İşte, O Zât (ASM)'ın telkin ettiği iman nazarıyla kâinata bakılmadığı takdirde, kâinat böyle korkunç, zulümatlı bir şekilde görünecekti. Fakat o mürşid-i kâmilin gözüyle ve iman gözlüğüyle bakılırsa; her taraf nurlu, ziyadar, canlı, hayatlı, sevimli, sevgili bir vaziyette arz-ı didar edecektir."

"Evet kâinat iman nuruyla matem-i umumî yeri olmaktan çıkıp mescid-i zikir ve şükür olmuştur. Birbirine düşman telakki edilen mevcudat, birbirine ahbab ve kardeş olmuşlardır." [\(Mesnevi-i Nuriye, Reşhalar\)](#)

"Felsefenin şakirdi, kendi nefsi için kardeşinden kaçır, onun aleyhinde dava açır. Kur'anın şakirdi ise, semavat ve arzdeki umum sâlih ibadî kendine kardeş telakki ederek, gayet samimî bir surette onlara dua eder ve saadetleriyle mes'ud oluyor ve ruhunda şedid bir alâkayı onlara karşı hisseder. Hem en büyük şey olan Arş ve Şems'i, müsahhar birer memur ve kendi gibi bir abd, bir mahluk telakki eder." [\(Lem'alar, On yedinci Lem'a; Mesnevi-i Nuriye, Zühre, Beşinci Nota\)](#)

"Aziz, sıddık kardeşlerim! Bu şiddetli maddî ve manevî kıştaki galâ ve varlık içinde kaht ve derd-i maişet fukaralara ağır basması cihetinde, ekseri fakir-ül hal olan Risale-i Nur şakirdlerinin bu dehşetli hale karşı sarsılmaları ve tesanüdlere bozulması ihtimaliyle ziyade endişe ediyordum. Sizler her zamandan ziyade bu fırtınada tesanüdünüzü ve ittihadınızı ve birbirinin kusuruna bakmaması, birbirini tenkid etmemesi, Risale-i Nur'un vazife-i kudsiye-i imaniyesi hesabına mükellef ve muhtaçsınız."

"Sakın birbirinizden gücenmeyiniz ve tenkid etmeyiniz. Yoksa az bir za'f gösterseniz, ehl-i nifak istifade edip sizlere büyük zarar verebilirler. Derd-i maişet zaruretine karşı iktisad ve kanaatla mukabele etmeye zaruret var. Menfaat-i dünyeviye, çok ehl-i hakikatı, ehl-i tarîkatı dahi bir nevi rekabete sevkettiği için endişe ederim. Risale-i Nur şakirdleri içinde şimdiye kadar bu cihet onları zedelememiş. İnşâallah yine zedelemesin. Fakat herkes bir ahlâkta olamaz. Bazıları meşru' dairede rahatını istese de, itiraz edilmemeli..." [\(Kastamonu Lahikası, 141. Mektup\)](#)

"Aziz, sıddık kardeşlerim! Birden ruhuma gelmiş bir endişeyi beyan ediyorum:

"Ehl-i dalalet, Risale-i Nur'un elmas kılıncılarına mukabele edemedikleri için, şakirdleri içinde derd-i maişet cihetinden ve bahar mevsimi gafletinden istifade ederek; -meşrebler veya hissiyatları muhalefetinden- zayıf damarları bulup şakirdler içindeki tesanüdü sarsmak istediklerini hissettim ve anladım. Sakın! Çok dikkat ediniz, içinize bir mübâyenet düşmesin. İnsan hatadan hâlî olamaz, fakat tövbe

kapısı açıktır."

"Nefis ve şeytan, sizi kardeşinize karşı itiraza ve haklı olarak tenkide sevkettiği vakit deyiniz ki: **'Biz değil böyle cüz'î hukukumuzu, belki hayatımızı ve haysiyetimizi ve dünyevî saadetimizi, Risale-i Nur'un en kuvvetli rabıtası olan tesanüde feda etmeye mükellefiz. O bize kazandırdığı netice itibariyle dünyaya, enaniyete ait her şeyi feda etmek vazifemizdir.'** deyip nefsinizi susturunuz! Medar-ı niza' bir mes'ele varsa, meşveret ediniz. Çok sıkı tutmayınız, herkes bir meşrebde olmaz. Müsamaha ile birbirine bakmak, şimdi elzemdir." [\(Kastamonu Lahikası, 149. Mektup\)](#)

"Aziz, sıddık kardeşlerim! Bu defa Hâfız Ali'nin mektubunda büyük bir beşaret hissettik ki, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ımızı tab'edilecek esbab var, maniler yok. Madem mübarek Hüsrev geldi; en birinci hak, bu mes'eledede onundur. Ve madem iki Ali ile Tahirî, Hâfız Mustafa, hârîka tesanüdleriyle ve şimdiye kadar bütün Risale-i Nur talebelerini sevindiren ve ehl-i imanı memnun ve minnetdar eden meydandaki hizmetleriyle ve kahraman Rüşdü'nün lâ-yetezelzel sadakatıyla, Hüsrev'le beraber bu büyük ve ağır ve kıymetdar hizmet-i Kur'aniyeye kemal-i tesanüde çalışmak lâzımdır."

"Sakın, dikkat ediniz! İhtilaf-ı meşrebinizden ve zaîf damarlarınızdan ve derd-i maişet zaruretinizden ehl-i dalalet istifade edip, birbirinizi tenkid ettirmeye meydan vermeyiniz. Meşveret-i şer'iyeye ile re'ylerinizi teşettütten muhafaza ediniz. İhlas Risalesi'nin düsturlarını her vakit göz önünüzde bulundurunuz. Yoksa az bir ihtilaf, bu vakitte Risale-i Nur'a büyük bir zarar verebilir..." [\(Kastamonu Lahikası, 152. Mektup\)](#)

"Aziz kardeşlerim! Bu defa yazılarınızda İhlas Risalelerini gördüğüm için, sizi o gibi risalelerin dersine havale edip, ziyade bir derse ihtiyaç görmedim. Yalnız bunu ihtar ediyorum ki:

Mesleğimiz, sırr-ı ihlusa dayanıp, hakaik-i imaniye olduğu için; hayat-ı dünyaya, hayat-ı içtimaiyeye mecbur olmadan karışmamak ve rekabet ve tarafgirliğe ve mübarezeeye sevkeden hâlâttan tecerrüd etmeğe mesleğimiz itibariyle mecburuz. Binler teessüf ki; şimdi müdhiş yılanların hücumuna maruz bîçare ehl-i ilim ve ehl-i diyanet, sineklerin ısırması gibi cüz'î kusurati bahane ederek birbirini tenkidle yılanların ve zındık münafıkların tahribatlarına ve kendilerini onların eliyle öldürmesine yardım ediyorlar." [\(Kastamonu Lahikası, 160. Mektup\)](#)

"Arkadaş! İman bütün eşya arasında hakikî bir uhuvveti, irtibatı, ittisali ve ittihad rabıtalarını tesis eder."

"Küfür ise, bürudet gibi bütün eşyayı birbirinden ayrı gösterir ve birbirine ecnebi nazarıyla baktırır. Bunun içindir ki, mü'minin ruhunda adavet, kin, vahşet yoktur. En büyük bir düşmanıyla bir nevi kardeşliği vardır. Kâfirin ruhunda hırs, adavet olduğu gibi nefsinin iltizam ve nefesine itimadı vardır."

Bu sırta binaendir ki, dünya hayatında bazan galebe kâfirlerde olur. Ve keza kâfir, dünyada hasenatının mükâfatını (filcümle) görür. Mü'min ise, seyyiatının cezasını görür."

"Bunun için dünya kâfire cennet (yani âhirete nisbeten), mü'mine cehennemdir (yani saadet-i ebediyesine nisbeten). Yoksa dünyada dahi mü'min yüz derece ziyade mes'uddur, denilmiştir."

"Ve keza iman, insanı ebediyete, Cennet'e lâıyk bir cevhere kalbeder. Küfür ise ruhu, kalbi söndürür, zulmetler içinde bırakır. Çünkü iman, kabuğunun içerisindeki lübbü gösterir. Küfür ise, lüb ile kabuğu tefrik etmez. Kabuğu aynen lübb bilir ve insanı cevherlik derecesinden kömür derecesine indirir." [\(Mesnevi-i Nuriye, Katre\)](#)

"İ'lem Eyyühel-Aziz! Kâfirlerin medeniyeti ile mü'minlerin medeniyeti arasındaki fark:

"Birincisi: Medeniyet libasını giymiş korkunç bir vahşettir. Zahiri parlıyor, bânını da yakıyor. Dışı süs içi pis, sureti me'nus sîreti ma'kûs bir şeytandır."

"İkincisi: Bânını nur, zahiri rahmet, içi muhabbet, dışı uhuvvet, sureti muavenet, sîreti şefkat, cazibedar bir melektir."

"Evet mü'min olan kimse, iman ve tevhid iktizasıyla, kâinata bir mehd-i uhuvvet nazarıyla baktığı gibi; bütün mahlukatı, bilhâssa insanları, bilhâssa İslâmları birbiriyle bağlayan ip de, ancak uhuvvettir. Çünkü iman bütün mü'minleri bir babanın cenah-ı şefkati altında yaşayan kardeşler gibi kardeş addediyor."

"Küfür ise, öyle bir bürudettir ki, kardeşleri bile kardeşlikten çıkarır. Ve bütün eşyada bir nevi' ecnebilik tohumunu ekıyor. Ve her şeyi her şeye düşman yapıyor."

"Evet hamiyet-i milliyelerinde bir uhuvvet varsa da, muvakkattır. Ve ezelî, ebedî iftirak ve firak ile muttasıl ve mahduddur. Amma kâfirlerin medeniyetinde görülen mehasin ve yüksek terakkiyat-ı sanayi, (bunlar) tamamen medeniyet-i İslâmiyeden, Kur'anın irşadatından, edyan-ı semaviyeden in'ikas ve iktibas edildiği..." [\(Mesnevi-i Nuriye, Hubab\)](#)

"Sakın kardeşlerim! Tevehhüm, tahayyül etmeyiniz ki, ben bu sözlerimle siyasetle iştigal için himmetinizi tahrik ediyorum. Hâşâ! Hakikat-ı İslâmiye bütün siyasâtın fevkindedir. Bütün siyasetler ona hizmetkâr olabilir. Hiçbir siyasetin haddi değil ki, İslâmiyeti kendine âlet etsin."

"Ben kusurlu fehmimle şu zamanda, heyet-i içtimaiye-i İslâmiyeyi çok çark ve dolapları bulunan bir fabrika suretinde tasavvur ediyorum. O fabrikanın bir çarkı geri kalsa, yahut bir arkadaşı olan başka bir çarka tecavüz etse, makinenin mihanikiyeti bozulur. Onun için ittihad-ı İslâmın tam zamanı

gelmeye başlıyor. Birbirinizin şahsî kusurlarına bakmamak gerektir."

"Bunu da teessüf ve teellüm ile size beyan ediyorum ki: Ecnebîlerin bir kısmı, nasıl kıymettar malımızı ve vatanlarımızı bizden aldılar. Onun bedeline çürük bir fiat verdiler."

"Aynen öyle de yüksek ahlâkımızı ve yüksek ahlâkımızdan çıkan ve hayat-ı içtimaiyeye temas eden seciyelerimizin bir kısmını da bizden aldılar. Terakkilerine medar ettiler. Ve onun fiatı olarak bize verdikleri sefihane ahlâk-ı seyyieleridir, sefihane seciyeleridir. Meselâ:"

"Bizden aldıkları seciye-i milliye ile, bir adam onlarda der: 'Eğer ben ölsem milletim sağ olsun. Çünkü milletimin içinde bir hayat-ı bâkiyem var.' İşte bu kelimeyi bizden almışlar ve terakkیاتlarında en metin esas da budur. Bizden hırsızlamışlar. Bu kelime ise, din-i haktan ve iman hakikatlarından çıkar. O bizim, ehl-i imanın malıdır. Halbuki ecnebilere içimize giren pis ve fena seciye itibarıyla bir hodgâm adam bizde diyor: 'Ben susuzluktan ölsem, yağmur hiçbir daha dünyaya gelmesin. Eğer ben görmezsem bir saadeti, dünya istediği gibi bozulsun.' İşte bu ahmakane kelime dinsizlikten çıkıyor, âhireti bilmemekten geliyor. Hariçten içimize girmiş, zehirliyor. Hem o ecnebilere bizden aldıkları fikr-i milliyetle bir ferdi, bir millet gibi kıymet alıyor. Çünkü bir adamın kıymeti, himmeti nisbetindedir. Kimin himmeti milleti ise, o kimse tek başıyla küçük bir millettir."

"Bazılarımızdaki dikkatsizlikten ve ecnebilere zararlı seciyelerini almamızdan, kuvvetli ve kudsî İslâmî milliyetimizle beraber herkes "nefsî! nefsi" demekle ve milletin menfaatini düşünmemekle -menfaat-ı şahsiyesini düşünmekle- bin adam, bir adam hükmüne sukut eder."

yalnız himmeti Kimin :Yani مَنْ كَانَ هَمُّهُ نَفْسُهُ فَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ لِأَنَّهُ مَدْنِيٌّ بِالطَّبْعِ
nefsi ise, o insan değil. Çünkü insanın fıtratı medenîdir. Ebna-i cinsini mülâhazaya mecburdur. Hayat-ı içtimaiye ile hayat-ı şahsiyesi devam edebilir. Meselâ: Bir ekmeği yese kaç ellere muhtaç ve ona mukabil o elleri manen öptüğünü ve giydiği libasla kaç fabrikayla alâkadar olduğunu kıyas ediniz. Hayvan gibi bir postla yaşayamadığından ebna-i cinsiyetle fıtraten alâkadar olduğundan ve onlara manevî bir fiat vermeğe mecbur olduğundan fıtratıyla medeniyetperverdir. Menfaat-ı şahsiyesine hasr-ı nazar eden, insanlıktan çıkar, masum olmayan câni bir hayvan olur. Birşey elinden gelmese, hakikî özrü olsa o müstesna!." ([Hutbe-i Şamiye](#))